

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pavli Laymann è Societate I: Theologiae Moralis
Compendiv[m] absolutissimum et in quinq[ue] libros
partitum**

Laymann, Paul

Moguntiae

6 [i. e. 9]. De confeßione inualida ob defectum pœnitentis aut confessarii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40716

mortaliter peccet, si ea ratione exponat se periculo facile labendi in mortalia, & ea nunquam efficaciter emendandi: quod eiusmodi hominibus accidere solet, qui industria Confessarios imperitos adeunt, vel quibus ignoti sunt, nullum constanter retinentes, sed ab vno ad alterum transeuntes.

15 Mentiri ex proposito circa materiam mortalem & confessioni necessariam, est peccatum mortale, vel enim negas, te mortale commisisse, quod tamen commisisti, & hinc fateri deberes, & tunc confessio non est integra, sed sacrilega: vel affirmas, te mortaliter peccasse, quod non fecisti, & tunc grauius decipis confessarium, non sine graui irreuerentia sacramenti. Quod si quis mentiatur venialiter, peccat solum venialiter, cum enim ^{non} teneatur venialiter confiteri, grauius decipit confessarium mentiando neque peruerit naturam sacramenti, quandoquidem absolutio nihilominus valida erit, suumque effectum consequetur, dummodo interim vera confessionis materia subiiciatur. Quod idcirco adiicio, quia certum est, illum peccare mortaliter, qui falso alicuius peccati venialis se accusans nullamque aliam confessionis materiam afferens absolutionem a sacerdote postulat, nisi animi perturbatio vel scrupulus eum excuset.

C A P. IX.

De Confessione inualida ob defectum penitentis vel Confessarij.

1 **C**onfessio inualida est, primò, ob defectum confitentis, si requisito dolore caret, quo pertinet, si aliquis inter confitendum mortaliter peccet, puta quia temere, vel per crassam ignorantiam omittit pecca-

peccatum mortale, aut de quo rationabiliter dubi-
 tat, num sit mortale, (nisi in hoc casu bona fide arbi-
 tretur se confitendi obligatione immunem esse) vel
 denique, si exiguum valde conscientiae discussio-
 nem instituens coniciat in probabile periculum o-
 mittendi mortale. Vnde cum talis confessio sacra-
 mentalis non sit, tota est reperenda.

Sacramentum poenitentiae non potest esse vali- 2
 dum atque informe, siquidem hoc peculiare est in
 sacramento poenitentiae, quod debita suscipientis
 dispositio videlicet dolor de peccatis (qui debet se
 extendere saltem virtualiter ad omnia mortalia pec-
 cata propter reconciliationem cum Deo) sit pars il-
 lius essentialis.

Contritio seu attritio ex supernaturali motivo, 3
 quae cum sacramento sufficiens dispositio est ad iu-
 stificationem, debet se extendere ad omnia mortalia,
 saltem virtualiter, nisi enim hoc dicamus, conse-
 quens esset, nihil repugnari, quominus vera contri-
 tio aut attritio consistat in actuali affectu ad pecca-
 tum mortale: id autem probabiliter dici non potest,
 uti fateatur Suarez.

Qui ob ignorantiam non mortaliter culpabilem, 4
 peccatum confiteri omisit, non tenetur postea inte-
 gram confessionem repetere; secus si ignorantia
 mortalis fuit; exemplum habes in puero, qui pec-
 catum aliquod v.c. mollitiem arbitratus est, esse le-
 ue vel nullum peccatum, sed postea grandior factus,
 intellexit esse mortale; item in rustico rudi & impe-
 tito; qui ex ignorantia non crassa peccata solum ge-
 nericè confiteretur, quia à parochio suo nunquam de
 ea re instructus est, talis si supernaturalem de pecca-
 tis poenitentiam cum emendandi proposito habeat,
 vide-

videtur valide absolui, quamuis cum obligatione, ut si postea in Catechismo, concione, &c. melius instruat, & præceptum diuinum de integritate confessionis cognoscat, teneatur omnia mortalia secundum speciem & numerum explicare. Porro NB. Confessio fit invalida ob defectum confessarii, ideoque repetenda, si sacerdos iurisdictione omnino caruit, vel impeditam habuit per suspensionem ab officio excommunicationis denunciata, aut contractam ob Clerici Notorii percussorem. Deinde si verba absolutionis substantialiter vitiet. Tertio, si absolventi intentione nec actualem nec virtuale habeat.

Si confessarius ob surditatem, distractionem vel somnum aliquod peccatum mortale non intellexit, videtur nihilominus valida esse absolutio, dummodo poenitens bona fide egerit, & culpa in solo confessario resedit: Ratio, quia effectus cum essentia sacramenti consistere potest absque integra & specifica peccatoris explanatione, si ea sine culpa poenitentis, suumque dolorem sacerdoti explicantis, intermittatur, si tamen poenitens id postea resciat, debet iterum peccatum illud clauibus subiicere, quia semper manet obligatio omnia mortalia confitendi secundum speciem & numerum, ut ab omnibus directe & in specie sicuti institutioni huius sacramenti consentaneum est, conferatur.

Addo tamen si contingat absolutionem sacerdotis ob aliquem eius occultum defectum invalidam esse, raro id obuenturum poenitenti inculpate defectum ignoranti: quando enim is in proxima confessione absoluetur à peccatis, absolutio illa extendit se ad alia omnia, à quibus se antè absolutum bona fide existimabat.

Si confessio, quæ ob defectum pœnitentis aut 6
 confessarii inualida fuit denuò instituat apud eun-
 dem sacerdotem: non est necessarium, peccata secū-
 dum speciem & numerum repetere, modò confessa-
 rius statū pœnitentis adhuc recordetur saltem cōfu-
 se vt conuenientem illi pœnitentiam imponere pos-
 sit. Prob. ex praxi, si enim sacerdos audita confessio-
 ne animaduertat, pœnitentē non satis dispositum &
 contritū esse, interdum differt absolutionē in alterum
 diem: si autem cōtingat eum interea species pecca-
 torum obliuisci, non ideo exigere solet, vt confessio
 repetatur, sed tantum, vt de peccatis verus dolor cū
 emendationis proposito cōceptus sit. Ratio est, quā
 sepius dedi, quia specifica & particularis peccatorū
 manifestatio, aut cognitio per se & simpliciter nō est
 de essentia ac necessitate sacramenti, sed tantū de ne-
 cessitate præcepti diuini, cui pœnitens ante satisfac-
 cit, enumerando omnia peccata, ideoq; solum defe-
 ctum v.c. contritionis iam supplere tenetur. Addo
 deniq;, tametsi confessarius nec statum peccatoris
 generatim recordetur, sed id tantum, quod sibi con-
 fessus fuerit, eumq; rectè dispositum iam absoluat,
 peccatum illum quidem, cum non rectè suo mu-
 nere in pœnitentia imponenda fungi possit, nihil-
 ominus validam & fructuosam fore.

C A P. X.

*De ministro sacramenti pœnitentia atq; in
 eo requisita iurisdictione.*

Solus sacerdos à peccatis absolvere potest, sumi-
 tur ex Ioh 20. vbi Christus in discipulos suos in-
 flauit, & dixit eis: *Accipite Spiritum sanctum, quo-
 rum remiseritis peccata, remittentur eis: & quorum re-
 tineritis, retenta sunt.* Quo facto Dominus clarè